

ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΛΑ΄ Εβδομάδα (ΙΣΤ΄
ΛΟΥΚΑ). Ἦχος πλ. α΄.

Προεόρτια τῶν Φώτων, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ
Θεωνᾶ καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

(Ἐσπερινός, Ὁρθρος τῆς Παρασκευῆς
& οἱ Μεγάλαις Ὡραις τῶν Φώτων & ο
Μέγας Ἐσπερινός τῶν Φώτων, ἡ Θεία
Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου &
ο Μέγας Ἀγιασμός).



ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.**
- **Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.**
- **Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.**
 - **Ὁ ποιῶν τοὺς Ἄγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.**
- **Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**
 - **Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.**

- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε,
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὔτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος
σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ**
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
 Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ**

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε** ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι μὲ πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορὸς

- **Κατευθυνθήτω** ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.
 - Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
 - Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
 - Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
 - Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
 - Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

➤ Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἀγία καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Τὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν

Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς
 πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ
 αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίω
 φλεγόμενοι, καὶ προσήχθητε, ὡς
 ἡδύπνοα ῥόδα, καὶ τῷ στέφει, τῆς
 ἀφθάρτου Βασιλείας, θεοσθενῶς
 συνεστέφθητε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμοι
 ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία
 συνήφθητε, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνάδετε,
 ὠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνωπίω τῷ Θεῷ,
 παρεστῶτες ἐνώπιοι, καὶ τὴν ἄθεσμον,
 τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν
 Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς
 κατεβάλετε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας
 Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Τὸ εὐκλεές τῶν Πατέρων, ὄντως
 ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου,
 ἐπεθύμησας ὄθεν, ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων,
 σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας, καὶ
 νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς,
 τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος α'.

Ὁ τὸν Ἰώβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι,
καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον
ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ
πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ
καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ
τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος α'.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος
ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι,
τούτῳ σὺ βουληθεῖσα, πάσαις ταῖς ιδέαις
τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως,
σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ,
βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
πλ. β'.**

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ
παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός,
βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν
δρακόντων ἀοράτους κεφαλᾶς,
συνθλάσῃ τῇ θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
σοῖς, ἀγάλλου ἢ ἔρημος, Ἰορδάνου, τὰ
ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ
αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ.
Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη

Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ
Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας
ἀπεργάσασθε.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης,** πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.**
- Εἰρήνη πᾶσι.**
- Καὶ τῷ πνεύματί σου.**
- Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
- Σοί, Κύριε.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος πλ.

β' Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἦ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς τρυφῆς ἐν

ποταμῶ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων
τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θεῖαν ἄφεισιν.

Στίχ. **Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ.**

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρήζων
βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου
ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει,
βουλόμενος ἐν πίστει, τούτῳ προθύμως
ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. **Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,
εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.**

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν,
προέρχη βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ
δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς,
λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι
ἀμαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ.
β'.**

**Ἀγαλλιᾶσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου,
καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ
βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη
στήσας σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, ὁ τὰ
πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ
δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια
δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐα. Ἐν
λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ
Παρθένος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.**

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανῶν, οὗ ἢ
ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν
τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν. Καὶ σήμερον
δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.**

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

**«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα
πάλαι, διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνια,
ρεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν
νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως
κάθαρσιν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».**

Κύριε Θεέ μου, φωτῶνυμον ὕμνον, καὶ
προεόρτιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ θείοις
Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντι με,
καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν
ἐπανάγοντι.

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως,
ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ
περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα,
καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνου
συγκατάβασιν.

ἵνα σοῦ τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
 σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου
 μορφῆς, νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου,
 ὑποκλινεὶς κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν
 ἀνάπλασιν, **καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.**

Ῥδὴ γ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

**«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἐδράσαντα πᾶσαν
 τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα,
 σαρκὶ κρυπτόμενον νόμασι, θάμβει
 πολλῶ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν
 σου Κύριε κραυγάζουσα».**

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας
 τῆς σῆς Θεοφάνειας, νῦν δὲ τὰ
 κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας,
 ἐπιφανεῖς μυστήρια, ἀνθρώποις
 σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ἦπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα
 μετὰ τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην,
 σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας
 ἀγιάζοντα· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου
 Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ
 Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς
 αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας
 ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν·
 Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, **πλήν σου Κύριε
 φιλόανθρωπε.**

ᾠδὴ δ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς
θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα
πολλά, ἐπεβίβασας Σῶτερ
διαταράσσοντας».

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἠγιάσθη ἡ
γῆ, ὕδατα ηὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς
πεφώτισται· γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς
τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται.

Ῥήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου
μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε
ἤγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεία
καλοῦσα, πάντα πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς
ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας,
πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ,
Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, **πυρὶ τοῦ**
Πνεύματος.

ᾠδὴ ε' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«**Θεοφανείας σου Χριστέ,** τῆς πρὸς ἡμᾶς
συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
ἐκραύγαζεν. Οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε,
λούσασθε, καὶ δι' ὕδατος θείου καὶ

Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα ἀποκαθάρατε».

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἄδὰμ
χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ
Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν
ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστήν,
δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτηρίων,
Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχάς, καινοποιεῖς,
διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ
σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν
ἄνθρωπον· τῷ διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ,
χρησίμως φάρμακα σοφῆ προμηθεία,
προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμάτων καὶ τῶν
ψυχῶν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ
Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ στεῖρας
παραγένονα, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος
Βάπτισμα, ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς, διὰ
τοῦ Πνεύματος ἀπειργάσω Σῶτερ,
**πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν
ἄγονον.**

Ῥδὴ ς' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ
θεῖος Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη,
προσεγγίσει τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ
ἀκούσας· Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ

ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος, θείας τε
ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν
Υἱὸν τὸν προαιώνιον».

Ἄπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης,
Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ
τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων,
ἐκὼν ὑπέικεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον,
ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἀμαρτίας, πρὶν
πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέρωσας νῦν,
καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει
πεφυκῶς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ
σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ τεχθεὶς τὸν
θρόνον, τῆς βασιλείας Σῶτερ τούτου
ἔλαβες, ἀλλ' αἰδῖον ἔχεις τὸ κράτος,
συμβασιλεύων Πατρί, πρὸ αἰώνων ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μέν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη,
ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῆ καθάρσει, καὶ
καθαίρεϊται, ὡς τῇ λίμνῃ Λεγεών, τῶν
χειρῶν δὲ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ
δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κραταιᾶ σου χειρὶ,
τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

Ἦδὴ ζ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

**«Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ
ῤυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ**

φλογός, κλίνει κορυφήν, καὶ αἰτεῖ τὸ
 Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθαίρων
 τοὺς βοῶντας· Λυτρωτὰ ὁ Θεός,
 εὐλογητὸς εἶ».

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῆ
 Ἰορδάνιον, προτυπούση Βάπτισμα τὸ
 σόν, δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται
 χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα
 αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὐλογητὸς εἶ.

ἽΟλβιον ρεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ
 δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν,
 δέδεικται πηγὴ, ζωηφόρου νάματος, εἰς
 σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
 Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς
 εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριπτῆ, ἐν
 τῷ Βαπτισμῷ Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῆ
 τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ
 βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἢ χάρις, Πατὴρ ὁ Υἱοῦ τε καὶ
 Πνεύματος, τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν,
 στέργοντας πιστῶς, τοῦ θείου
 Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λαβόντας
 ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς
 εἶ.

Ὠδὴ η' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρίν, Δικαίου θυσίαν παραδόξως· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστός, διὰ Βαπτίσματος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γάρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, Πνεῦμα θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶντος γάρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κράζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἢ ταπεινὴ γάρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ βουνὸς δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ὡ παραδόξων δωρεῶν! ὦ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς! Ἴδου γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, **τὴν ἐμὴν φορέσας φύσιν ἀναμαρτήτως.**

ᾠδὴ θ' Ἦχος πλ. β.'

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς
 Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης,
 Λόγε τοῦ Θεοῦ, νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα
 Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει
 τῆ σεπτῆ, Κολυμβήθραν πολύτεκνον θείῳ
 Πνεύματι.

Γῆ ἡγιάσθη Γεννήσει, τῆ ἁγία σου Λόγε,
 διηγουμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις
 δόξαν σὴν, νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις
 εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ
 γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν
 αὐθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα· Οὐρανὸς
 εὐφραινέσθω· Κόσμος σκιρτάτω·
 Ποταμοί, κροτεῖτῳσαν χειρὶ, αἱ Πηγαὶ καὶ
 Λίμναι, Ἄβυσσοι θάλασσαι,
 συγχαίρετῳσαν· ἦκει Χριστὸς γὰρ τὸν
 Ἄδάμ, ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι θείῳ
 Βαπτίσματι.

Εἰρμός.

«Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως
 βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί,
 ὑπεύθυνοι κακῶν, ἀλλ' ἐν κατανύξει
 ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι
 πάντα, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι
 συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος».

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Ἀπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,**

καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς
τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ
ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν
διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, **ἐν Ἰορδάνῃ,**
ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα ...Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.
Ἄπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῆς μηλωτῆς Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς
τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ
ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν
διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, **ἐν Ἰορδάνῃ,**
ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ**
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως

τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
 Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
 σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
 ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
 Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
 καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ
 σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀμήν.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024.**

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΛΑ΄ Εβδομάδα (ΙΣΤ΄
ΛΟΥΚΑ). Ἦχος πλ. α΄.**

**Προεόρτια τῶν Φώτων, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ
Θεωνᾶ καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.**

**(Ἐσπερινός, Ὁρθρος τῆς Παρασκευῆς
& οἱ Μεγάλες Ὦρες τῶν Φώτων & ο
Μέγας Ἐσπερινός τῶν Φώτων, ἡ Θεία
Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου &
ο Μέγας Ἀγιασμός).**

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,**

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει

αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

- ❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (**ἐκ γ'**).
- ❖ Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ β'**).

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε**, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 - ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
 - ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
 - ❖ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·

- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλόγησω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς **(ἐκ γ')**.
 Κύριε, ἐλέησον. **(ἐκ γ')**.
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·

- ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
- ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
- ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- ❖ ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
- ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταιί σοι;
- ❖ μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- ❖ κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

- ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με,
- ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
- ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 - ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 - ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 - ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
- Ψαλμὸς 142.**
- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
 - ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἰὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου

❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Ἄπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῆ μηλωτῆ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς
τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ
ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν
διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη,
ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα ...Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.
Ἄπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῆ μηλωτῆ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς
τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ
ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν
διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη,
ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἰῆχος
α' Χορὸς Ἀγγελικὸς.**

**Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ,
ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων,
τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου
ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἄδὰμ
καὶ Εὐὰ προμῆτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ
ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ
ὑπεραγαθός.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... ὅμοιον.

**Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης
υἰάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ**

βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος,
 ἀφθαρσίας με νάματα, ὄν θεώμενος, ὁ
 Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χειρὰ μου, τῆ
 κορυφῆ σου ἐκτείνω, **ἦν τρέμει τὰ
 σύμπαντα;**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος
 γ' Τὴν ὠραιότητα.**

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα,
 καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα, παραγενόμενον,
 καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ
 ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς
 Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν,
 τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες
 εὐχαρίστῳ καρδία. Δόξα Χριστῆ τῆ
 ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... ὅμοιον.

Ἄδαμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων
εὐσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις
 γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ,
 ὡ θαύματος παραδόξου! πῶς, σε
 ὑποδέξεται, ὕδωρ Δεσπότη Κύριε, ὕδασι
 στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται;
 ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, **πάντες τὴν
 σὴν ἐπιφάνειαν.**

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.**

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνω ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONES.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

«Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεῖς, Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἠπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὀρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν

εὐφροσύνη, ἄδει Θεῶ, τῷ
τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ· Ὅτι
δεδόξασται».

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς
πρὸς, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς
ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς
ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν
αὐτόν· Ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἐρανάτωσαν εὐφραινόμενοι, νεφέλαι
εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς
προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς
ποταμούς, τῶν ἀμαρτημάτων,
κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἴδου τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδου ὁ ἰλασμὸς
ἀναδείκνυται, ἰδου ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται,
λάμπαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγᾶς,
τοῦτον διανοίαις, **καθαραῖς χαρμονικῶς**
ὑποδεξώμεθα.

Κανὼν β', Ὠδὴ α', τῆς Ὁσίας Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην
προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος,
καὶ ὄλος ἀναγνος, ἀλλὰ δίδου μοι λόγον,
σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος
ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον,
καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα,
ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων
σοι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν
ὑψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ
χαμαίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις,
ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος
σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ
πρότερον, ἐκ χοῶς γεγονόσι, ῥυσάμενος
πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

**Κανὼν γ', Ὠδὴ α', τῶν Μαρτύρων Ἦχος
βαρὺς Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν
τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν
Ἀθλοφόρων, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς,
δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως
στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας,
ὄπλισάμενοι στερρῶς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς πίστεως
Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν
ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβὴς,
πίστει κατήργηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποιμνην ἦν ἐκθήσω, Θεογεννήτρια
ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
**δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν
ἡμῶν.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ γ', ὁ Προεόρτιος Ἦχος α'
Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων.**

«Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ
καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ
πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως
κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων
ἀεὶ· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν,
στήριζόν με Δέσποτα».

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ
καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε,
Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα,
ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι
παρεχόμενος.

Ὑδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας
βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς
ρεῖθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ
Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει
φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αίσχιστην, περιστέλλων Ἀδὰμ
 τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι
 ἔκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν
 περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα
στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

**Κανὼν β', Ὠδὴ γ', τῆς Ὁσίας Ἦχος β'
 Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.**

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν
 τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως
 πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς
 ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς
 ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον,
 ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἠρετίσω, τὴν
 πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον
 ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ
 τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ
 φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων
 κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε,
 τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι,
 ὑποδείγματι καθάρσεως, **ἀρρυπώτου**
τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

**Κανών γ', Ὡδή γ', τῶν Μαρτύρων Ἦχος
βαρὺς Ἐστερεύθη ἡ καρδία μου.**

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς
προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους
εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν
τὸν ἀοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα
φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες,
τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν
ἄθλησιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον
πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ
βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον·
Χριστιανοὶ ἐσμεν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως,
ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλόανθρωπε, καὶ
τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐστερεύθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὕψωθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ
ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα
μου».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Κάθισμα τῆς Ὁσίας Ἦχος πλ. α' Τὸν
 συνάναρχον.**

**Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον,
 ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης
 μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης
 ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν
 σκληράν, διοδύσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ
 παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ
 νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.**

**Δόξα ... Τῶν Μαρτύρων Ἦχος α' Τὸν
 τάφον σου Σωτήρ.**

**Θεόπεμπτος ὀφθείς, Ἱεράρχης τῶν κάτω,
 ἐφάνη ταῖς ποιναῖς Ἱεράρχης τῶν ἄνω.
 Τυράννων προστάγματος, παρακούσας
 αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν. Σέβω
 μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου
 τοῖς ῥεῖθροις, βροτῶν παραπτώματα.**

Καὶ νῦν ... Προεόρτιον, ὅμοιον.

**Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα,
προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας,
πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος,
ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε,
ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου,
τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ
σύμπαντα;**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', ὁ Προεόρτιος Ἦχος α'
Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.**

«Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ
θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν.
Ἄπο Θαιμὰν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος,
ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι
σοῦ τοὺς Χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε».

Ἵδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν
παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς
ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας
ὔδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι,
τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα
φύσις ἅπασα, ἢ τῶν ἀνθρώπων, νῦν
ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς,
Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς
ἀμαρτίας, ὧ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις
 περιήχησε, ταῖς διανοίαις. Ἐτοιμάσατε,
 ὁδοὺς εὐθείας Χριστῶ, ἐρχομένω
 λέγουσα, ὅπως βαπτισμῶ ἀναχωνεύση,
 παλαιωθέντας ἡμᾶς, **λύων τὴν ἀρχαίαν
 ἀπόφασιν.**

**Κανὼν β', Ὡδὴ δ', τῆς Ὁσίας Ἦχος β'
 Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.**

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι
 γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ
 εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα
 σαυτὴν, μετέσχεθαι θείας ὠραιότητος.

Ἐπέμεινας, ὡς ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος
 κάκωσιν, οὐ προῆκας λόγιον, τὴν
 τελευτὴν ἐπισπώμενον, χρόνῳ καὶ τῇ
 φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς
 κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ
 κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον,
 ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ
 ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης
 ὠφθης μέτοχος.

Θεοτοκίον

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς
 ἐλυτρώσατο, φθορᾶς βροτεργάτιδος,
 ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ

σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με,
Κόρη λύτρωσαι.

**Κανὼν γ', Ὡδὴ δ', τῶν Μαρτύρων Ἦχος
 βαρὺς Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν.**

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην,
 λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ
 Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην
 κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ
 Ἄθλοφόροι, πλοῦτον καὶ δόξαν
 λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἄθλοφόροι, Χριστοῦ
 τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν
 τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἄγνη
 Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσωζε,
 ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ε', ὁ Προεόρτιος Ἦχος α'
Θεὸς ὢν εἰρήνης.**

«Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς
 καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
 εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ
 νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν
 ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες,
 δοξολογῶμέν σε φιλόνηθροπε».

Ειρήνης ὑπάρχων, Χριστὲ Βασιλεύς, τὸ
 τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς
 ἐν ὁμοιώματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν
 τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης,
 κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε
 κελευόμενος.

Δρακόντων τάς κάρας, συντρίψαι
 Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται,
 τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ
 Βαπτιστῇ. Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ
 ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου,
 ἐπιτελῶν τὸ προσταπτόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ
 Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι πατάξας
 Ἰορδάνια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ, ἅτινα
 διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντας,
 ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς
ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ε', τῆς Ὀσίας ἤχος β' Ὁ
 τοῦ φωτὸς χορηγός.**

**Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν
 ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῆ·
 ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς,
 ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος
 πανένδοξε.**

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην
 φυσικῆ χάριτι, πόνοις πολλοῖς

φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν,
 ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς
 καταλάμπουσιν.

Ἦλθον τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου
 πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν
 τοῖς ἀϋλοῖς, ἀϋλως ἀληθῶς, Ἄγγελοις
 συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτρεύουσα.

Θεοτοκίον

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν
 εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν
 ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεὶς, ἐκ
 τῆς σῆς νηδύος, **σπορᾶς ὄντως ἀνευθεν.**

**Κανὼν γ', Ὡδὴ ε', τῶν Μαρτύρων Ἦχος
 βαρὺς Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.**

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως
 ὀπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν
 τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ,
 στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν
 γηϊνῶν, ἡδυνηθὴ ἐκκόψαι, τῆς πίστεως
 τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ
 ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ
 Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως,
 πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων
 ἰλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ
τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ
λόγον, δυσώπησον αὐτόν, **σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κανὼν α', Ὠδὴ ς', ὁ Προεόρτιος Ἦχος α'
Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.**

**«Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι,
καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ'
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν
Ἰωνᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι
δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».**

Σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς
ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ
ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν
δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς
δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον,
οὔπερ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ
τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ
ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν
γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν
Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης
ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ
προάναρχε, τῷ αὐτόν ἀπὸ γῆς
διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ

νέου λαοῦ θείαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο,
 ποταμῷ τῆ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ
 πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα,
 τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, **τὴν ἡμῶν
 συντριβὴν ἀναπλάσαντα.**

**Κανὼν β', ᾠδὴ ς', τῆς Ὁσίας Ἦχος β' Ἐν
 ἀβύσσῳ πταισμάτων.**

Λαμπρυνθεῖσα τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος,
 πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας,
 τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ
 ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἦστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον,
 μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα,
 τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν
 Ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας,
 στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν
 ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι,
 ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον

Ἴνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον
 εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ
 βροτὸς ῥυπτόμενος, **σὸς Υἱὸς τοὺς
 ἀνθρώπους ἐδόξασεν.**

**Κανὼν γ', ᾠδὴ ς', τῶν Μαρτύρων Ἦχος
 βαρὺς Οἶωνᾶς ἐκ κοιλίας.**

**Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,
οἱ Μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ
ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ
ἀθλήσει αὐτῶν.**

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς
πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφήρεις
ὥσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ἡμᾶς πικρῶς,
Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς
τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει,
ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε. Στρατιῶται τοῦ
Χριστοῦ, πέλομεν ὧ̃ δικασταί.

Θεοτοκίον.

Ὅν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν
ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύση, ῥυσθῆναι
ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντας σε Ἄγνη
ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα·
Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς
δὲ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ,
ἐλέησον ἡμᾶς».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
 γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ
 δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
 Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.**

Ὁ Οἶκος.

**Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὄρους
 ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἶπέ μοι, ἃ
 λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς
 ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν,
 καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος·
 ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ
 ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων
 τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω,
 ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν,**

ἄλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ
ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ
γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδὰμ τὸν
πρωτοπλαστον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆ Ε' τοῦ μηνός Ιανουαρίου, Μνήμη
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ
Θεωνᾶ.**

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω.
Ἄθλων τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
Ἔθεντὸ μ,' ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκω, Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.
Πέμπτῃ ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δὲ βίον
Θεόπεμπτος.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Συγκλητικῆς.**

Στίχοι.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτῃ.**

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ
κλέος.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.**

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάϊς, ἐν
θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἦλθον θαλάσῃ εἰς βάθη, λέγει Σάϊς,
Φυγῶν τὰ ποτίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
Θεοίδος ὑπὸ δημίῳ πατούμενος
τελειοῦται.**

Στίχοι.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῶ τοῦ πόλου.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχοι.

Χαρίζεταιί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχοι.

Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἄγγελοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς.**

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

**Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις,
ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

**Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ
φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν
εὐλογημένην, ἅσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ
χρέος μεγαλύνομεν.**

**«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
 μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
 τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
 καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων Ἦχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἴσχύς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι
παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ἧ
πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν
ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον, Προεόρτιον Ἦχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμπας, ἐν Βηθλεὲμ
σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις,
ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν
τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Θείου.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ** **πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἄγγελικαί.

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν
περ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ
πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ

πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι,
καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· Θεὸς
ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ,
καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἦχος πλ. β'.

Αἴρων τάς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων,
ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου,
ἐγὼ δὲ δέδοικα σου, τὸ φρικτὸν τῆς
ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε
βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἤκεις, καὶ
πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ
πάντων καθάρσιον.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. β'.

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος,
δούλου δὲ μορφήν, ἐνδυσάμενος
προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς
μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ,
προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιὰν τῆ κορυφῆ
μου, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ
φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος πλ. β.

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου
 πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμέ τὸν
 πεπτωκότα, ἐπέγνων σε δι' οἶκτον, τὸν
 Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ
 καινοποιοῦντα, καὶ πειθαρχῶν τῆ σῆ
 κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι·
 Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα
 σοι.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β' Αἱ
 Ἀγγελικαί.**

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ
 Δεσπότη, χαίρει τῆ ψυχῆ, καὶ βοᾷ μετ'
 εὐφροσύνης. Συγχάρητέ μοι πᾶσαι,
 γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν
 ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη,
 Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ
 Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος.

**Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β' Αἱ
 Ἀγγελικαί.**

Ἄσωμεν Λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου,
 καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου,
 καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν, Βασιλεῦ πάσης
 κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν
 καθαρᾷ τῆ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι
 σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον
 Ἔγερσιν.

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ**

**Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν** δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν** ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ** καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν** ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ** τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τῆς** Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἦχος β' Οἶκος
τοῦ Ἐφραθαῖ.**

Ἴδε ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ
Ἰσραὴλ ἐπέστη· Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς
γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ.

Ἵπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον,
νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ
πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,
εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ,
Πρόδρομος τῷ Λόγω, ὁ φίλος τῷ
Νυμφίῳ, Προφῆτα καθυπουργήσον.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
πλ. δ'.**

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας
με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι
διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι
λειτούργησον, ἐκτείνῃς ἄψαι τῇ χειρὶ
σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ
ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν

Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις
βόησον· ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς
ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἰηχος δ'.

**Ἀπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῆ μηλωτῆ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς
τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ
ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν
διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ,
ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- **Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος).**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀμήν.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα της ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Ἄμήν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Δόξα... Καὶ νῦν...

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

Ψαλμὸς Ε' (5).

**Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες
τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός
μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ
πρωτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωτὶ
παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι
οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ
παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ
διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς
πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται
Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον
αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν**

διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
 παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ
 εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
 σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ
 κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ
 καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
 τὸ ὄνομά σου. **Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις
 δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας
 ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς ΚΒ' (22).

**Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με
 κατεσκηνώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως
 ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου
 ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους
 δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
 αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ
 σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ·
 ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ
 βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν.
 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ
 ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν
 ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν
 σου μεθύσκον μὲ ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ
 ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν
 μὲ ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα
 ἡμερῶν.**

Ψαλμός ΚΣΤ' (26).

**Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου,
 τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος**
 ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος
 δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ
 κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου,
 οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ
 ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται
 ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ
 καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῆ ἐπ' ἐμέ
 πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν
 ἠτήσάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω·
 τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν
 με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ
 ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.
 Ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ
 κακῶν μου ἐσκέπασέ με, ἐν ἀποκρύφῳ
 τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με·
 καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ'
 ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ
 σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
 ἀλαλαγμοῦ, ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς
 ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν
 μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον
 ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου·
 τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω· Μὴ
 ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου
 σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ

ἀποσκορακίσης με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης
 με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ
 ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος
 προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με,
 Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν
 τριβῶ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
 Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με.
 Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
 καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῆς. Πιστεύω
 τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.
 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, **ἀνδρίζου, καὶ**
κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ
ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε
ἐλέησον, γ'.

Δόξα ...

Ἀπολυτίκιον.

Ἄπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
 τῆς μηλωτῆς Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος
 Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ
 ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ
 Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν,
 τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς
 ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, **ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
 Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς

δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι
 ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
 Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν
 Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
 υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. **Αὐτὸν ἰκέτευε,**
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
 Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ
 πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ
 τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τό, Δόξα,
 Καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν
 ταῖς λοιπαῖς Ὠραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.**

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις·
 καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων
 ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην
 ὀρῶν ῥυπτόμενον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
 γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστέ
 Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν,
 σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ
 Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας
 ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,
 εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.
 Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριστέ
 Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν,

σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ
Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών,
Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν.
Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν·
σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ
ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν
Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα
Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν
ἀμαρτίαν.**

Προκείμενον Ἦχος δ'.

**Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
Στίχ. Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.**

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 35, 1-10).**

**Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος
διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ
ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ
ὕλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα
τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου
ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου,
καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου,
καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ, ἰσχύσατε χεῖρες
ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα.**

Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς
 ὀλιγοψυχοῖς τῆς διανοίας, ἰσχύσατε καὶ μὴ
 φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν
 ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς
 ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται
 ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν
 ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς
 ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα
 μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῆς ἐρήμῳ
 ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ
 ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν
 διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ
 ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις
 σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται
 ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία
 κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ
 ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
 ἀκαθάρτου, οἱ δὲ διεσπαρμένοι
 πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
 πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων,
 οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ
 εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ
 πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ
 συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ
 ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών
 μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
 εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς
 αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν
 αἶνεσις καὶ **ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη**
καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστολων, (Κεφ. 13, 25-32).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι, οὐκ, εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μέτ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι, Ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγιγνωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ῥήτησαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον, ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ἡμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. **Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.**

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, γ' 1 – 6.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περὶχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,

**ὄλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν
σου.**

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία ...

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον **γ'**.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...,
καὶ τὴν παροῦσαν.

Εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, **καὶ**
πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ΚΗ' (28).

**Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε
τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ
Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία
αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ
ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ,
φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ
Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ
συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου καὶ λεπτυνεῖ αὐτάς, ὡς τὸν
μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος
ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου
διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ
Κυρίου συσσειόντος ἔρημον· καὶ
συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης.
Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους
καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ
αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν, Κύριος τὸν**

κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται
 Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριος
 ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, **Κύριος**
εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς ΜΑ' (41).

“Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
 πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ
 ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν,
 τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ
 προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά
 μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ
 λέγεσθαί μοι καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ
 ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ
 ἐξέχεα ἐπ’ ἐμέ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι
 διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς,
 ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ
 ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου
 ἐορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ
 μου, καὶ ἴνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον
 ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός
 μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου
 ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου
 ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιείμ, ἀπὸ
 ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον
 ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν
 σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ
 κύματά σου ἐπ’ ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας
 ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ

νυκτὸς ὥδῃ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ
 τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ,
 Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου,
 καὶ ἵνα τὶ σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν
 τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου· Ἐν τῷ
 καταθλάσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με
 οἱ ἐχθροί μου· Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός
 σου; ἵνα τὶ περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ
 ἵνα τὶ συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν
 Θεόν, ὅτι **ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ
 Θεός μου.**

Ψαλμὸς Ν' (50).

**Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν
 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
 ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
 παντὸς
 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
 ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
 κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
 ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα**

καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι.

Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἄποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν μὴ ἀντανέλης
ἀπ' ἐμοῦ

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουθενώσει

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
 Ἱερουσαλημ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε
 ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
 μόσχους.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, **γ'** Κύριε
 ἐλέησον, **γ'**.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ. Κατεπλάγη
Ἰωσήφ.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
 τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος
 Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ
 ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ
 Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν,
 τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. **Χριστὸς**
ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ
πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ
τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τό, Δόξα,
Καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν
ταῖς λοιπαῖς Ὠραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.**

Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'.

Ἦ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ
Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος
τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ,
ὄτε ἐθέασατό σε τὸν Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ,
τόν καθαίροντα κόσμου ἀμαρτήματα, καὶ
ἀγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ
προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου·
αὐτὸς ἀγίασόν με, καὶ φώτισον
οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς,
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

**Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός,
εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.**

Ἦχος δ'.

Ἦ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν
σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ
μὲν γὰρ Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ
συγγενεῖ ἐπεφώνησε, τὸ Πνεῦμα
περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν·
ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ
Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς, τὸ
ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς
φιλόανθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν...Ἦχος πλ. α'.

**Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην
Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι
ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς
πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος,
πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ
δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσης, ἐκ
Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον
Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη.
Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν,
φιλάνθρωπε.**

Προκείμενον Ἦχος δ'.

**Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε
ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.**

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 1, 16-20).**

**Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, καὶ
καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας
ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν,
ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε
ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ
δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ
διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν
αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα
λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς
ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ
εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς**

φάγεσθε, ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, **μηδὲ
εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς
κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου
ἐλάλησε ταῦτα.**

Ὁ Ἀπόστολος.

**Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὸ
ἀνάγνωσμα (Κεφ. 19, 1-8).**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ
τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον
διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς
Ἔφεσον, καὶ εὐρῶν τινὰς μαθητάς, εἶπε
πρὸς αὐτούς. Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε
πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·

Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν
ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τὶ
οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ
Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος·
Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα
μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν
ἐρχόμενον μέτ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι,
τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος
αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε
γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ
πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν
δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ
**μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων
τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.**

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον α' 1 – 8.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν**

σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς
τοῦ σώζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ τρίτου)**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κοντάκιον, Ἦχος δ'

**Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.**

Κύριε ἐλέησον μ'.

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων. Ἀμήν.**

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

**Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...,
καὶ τὴν παροῦσαν.**

Εὐχὴν.

**Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ΟΓ' (73).

Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;
ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω
ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών
τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον
τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ
ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ
ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ
τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν
σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν
ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων,
ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ
αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ
κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ
τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν
ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνώμα τοῦ ὀνόματός
σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ
συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε καὶ
καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ
Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ
εἶδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ
ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἔως πότε, ὁ Θεός,

ὄνειδιεῖ ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ ὁ
 ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ἵνα τὶ
 ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου, καὶ τὴν
 δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
 τέλος; ὁ δὲ Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
 τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει
 σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς
 κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ
 δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
 τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ
 χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς
 Ἡθάμ. Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
 νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ
 ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς, θέρος
 καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι
 ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ
 λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

Μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
 ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν
 πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι
 ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς
 οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω
 τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος,
 πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά
 σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην
 σου, μνήσθητι τοῦ ὄνειδισμοῦ σου, τοῦ
 ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ
 ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ

**ὕπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη
διαπαντός.**

Ψαλμὸς ΟΣΤ' (76).

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, ἠύφρανθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω, ὁ Θεός,

ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς μέγας ὡς
 ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ, ὁ Θεός, ὁ ποιῶν
 θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
 δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί
 σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱούς, Ἰακωβ καὶ,
 Ἰωσήφ. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ
 ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.
 Πλῆθος ἠχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ
 νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
 διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν
 τῷ τροχῷ. Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῆ
 οἴκουμένη, ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος
 ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί
 σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,
 καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
**Ἦδηγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν
 χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.**

Ψαλμός (90).

**Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν
 σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
 αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ·
 Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ
 Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς
 ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ
 ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς
 μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ
 ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω
 κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ
 φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ
 βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ**

πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου,
 ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου
 μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους
 σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου,
 πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ
 ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ
 Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου
 καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς
 σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ
 σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
 ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν
 ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς
 λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ
 βασιλίσκον ἐπιβήση, καὶ καταπατήσεις
 λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ
 ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω
 αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται
 πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ'
 αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ
δοξάσω αὐτὸν. Μακρότητα ἡμερῶν
ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ
σωτήριόν μου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε
ἐλέησον, γ'

Δόξα ...

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' - Κατεπλάγη
Ἰωσήφ.

Ἄπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
 τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος
 Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ
 ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ
 Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν,
 τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς
 ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
 ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
 γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
 Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
 Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ
 παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
 πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
 δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
 καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ
πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ
τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τό, Δόξα,
Καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν
ταῖς λοιπαῖς Ὠραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς, Ἰωάννην.

Προφήτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλόανθρωπος, **ζωὴν τὴν αἰώνιον.**

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα, ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, **φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.**

Δόξα ... Καὶ νῦν...Ἦχος πλ. α'.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὧ Ἰορδάνη;
τὶ ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν

καθαρόν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν
ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ
ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν.
Ἄκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων
διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος
Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ
Φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἄμνος τοῦ
Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.
Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς
Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 12, 3-6).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ'
εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ
σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
Ἕμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
ἔνδοξα αὐτοῦ. Ἕμνήσατε τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν·
ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.
Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ
κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος
τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

**Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα, (Κεφ. 6, 3-11).**

**Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ
διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον,
ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν,
διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ
σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο
γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν
ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα
καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ
ἀποθανών, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ,
πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ,
Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ
ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ,
ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ.
Οὕτω καὶ ἡμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς,
νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ
τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.**

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον α' 9 – 11.

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη**

ὕπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ
 εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε
 σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ
 Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ'
 αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν
 οὐρανῶν· **Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
 ἐν σοὶ ἠύδόκησα.**

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
 οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, **ἕνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία ..

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
 γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
 δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
 Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ

ῶρα ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...,
καὶ τὴν παροῦσαν.

Εὐχὴν

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα

άνεικάστου ἑλέους σου τὸν μονογενῆ
 σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ
 γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
 Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, **νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.**Ψαλμὸς 92.**

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε,
ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,
ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν, θαυμαστοὶ
οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ
οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.**

Ψαλμὸς ΡΙΓ' (113).

**.ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ. Ἡ
θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης**

ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη
 ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
 ἄρνια προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα,
 ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης
 εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε
 ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἄρνια
 προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου
 ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ
 Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς
 λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς
 πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν,
 ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ
 ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε
 εἴπωσι τὰ Ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ
 γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ
 εἰδωλα τῶν Ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ
 χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα
 ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται, ὦτα ἔχουσι, καὶ
 οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ
 ὀσφρανθήσονται, χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ
 ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ
 περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ
 λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο
 οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ
 πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ
 ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ
 ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν. Οἶκος Ἀαρῶν
 ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ
 ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν. Οἱ

φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ
 Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
 ἐστὶ, Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν
 ἡμᾶς. Εὐλόγησε, τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
 εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε
 τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς
 μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη
 Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
 ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ
 ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὁ
 οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δέ,
 γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, οὐχ
 οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ
 πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου, ἀλλ'
 ἡμεῖς οἱ ζῶντες **εὐλογήσομεν τὸν
 Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος.**

Ψαλμὸς ΠΕ' (85).

**Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν
 μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ.**
 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι·
 σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν
 ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι
 πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν·
 εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι
 πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι
 σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ
 πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ
 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν

ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι
 ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ
 ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη ὅσα ἐποίησας
 ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.
 Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ
 εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ
 ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ
 φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου,
 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα
 ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ
 ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι
 ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ
 κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ
 οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ,
 Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ
 ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
 ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν
 με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ
 σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν
 καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
 αἰσχυρθήτωσαν· ὅτι σὺ **Κύριε ἐβοήθησάς
 μοι καὶ παρεκάλεσάς με.**

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,
 καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ

αίσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε,
ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε
ἐλέησον, γ'**

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος
Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ
ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ
ὕγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ
Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσας,
τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς
ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας
τῆ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσας ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.**

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ
πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ**

**τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τό, Δόξα,
Καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν
ταῖς λοιπαῖς ᾠραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.**

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος βαρὺς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ
γῆς Ποιητήν, ἐν ποταμῶ γυμνωθέντα,
Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν
σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ
χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ
χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, **σῶσον
ἡμᾶς Κύριε.**

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Ἦχος βαρὺς.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ
Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα
θεωρῶν· ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον
παραγένονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ῥύεται
ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδού, ὁ ἁμαρτημάτων
ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ
Παρθένου Ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ
ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ
δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ
τοῦ ὕδατος τοῦ θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ.

Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν
δοξολογήσωμεν, **σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότη (ἐκ τρίτου).

Μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

Ἐπαρον ὑπὲρ ἡμῶν, Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·

Καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν,

Αναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν (ἐκ γ').

Επισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 49, 8-15).

Τάδε λέγει Κύριος, Καὶρῶ δεκτῶ
ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας
ἐβοήθησά σοι καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά
σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ
καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ
κατακληρονομησαι κληρονομίας
ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς,
Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει,
Ἀνακαλύπτεσθε, ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς
τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν, οὐ πεινάσουσιν,
οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ
καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν
αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς καὶ διὰ
πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω
πᾶν ὄρος εἰς ὄδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν
ἦξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης,
ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτω τὰ ὄρη
εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην,
ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ
 με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου.
 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς;
 ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας
 αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή,
 ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου λέγει
Κύριος Παντοκράτωρ.

Ὁ Ἀπόστολος.

**Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
 Ἀνάγνωσμα, (Κεφ. 2, 11-14 & 3, 4-7).**

**Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ,
 ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
 παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν
 ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
 σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
 ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι
 τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
 δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν
 ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτῶ
 λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ
 ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν
 ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
 ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ
 παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως
 Πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
 πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ**

Σωτήρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ
ἐκείνου χάριτι, **κληρονόμοι γενώμεθα**
κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. γ' 1 – 18.

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς
Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς
Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς
Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ
Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς ἐπὶ ἀρχιερέως
Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ
ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται,
καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ
τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται
πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν

καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν

ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον
εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν
οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο
τὸν λαόν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσης
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
 γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
 δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς

ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.**

**Ὁ Ἱερεύς. ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...,
 καὶ τὴν παροῦσαν.**

Εὐχὴν.

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
 πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
 ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ
 ζωοποιοῦ ξύλου κοεμάμενος, τῷ**

εὐγνώμονι ληστῆ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
 ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
 θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
 ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
 δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
 ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
 ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
 τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
 τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
 ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ
 οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
 προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
 ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων
 ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ
 γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ

ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν
Κοίμησιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς
ματάστασιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ
τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου
καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων
 ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τῆ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
Ἰανουαρίου 2024.

Παρασκευή. & Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς
τῶν Φῶτων (τῆς 6^{ης} Ἰανουαρίου) μετὰ
Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου
Βασιλείου & οἱ Μέγας Ἀγιασμός).

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 - Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
 - Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 - Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

- Ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῆ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν**

τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

• **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

- **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**
- **Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**
- **Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**
- **Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.**
- **Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**
- **Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.**
- **Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.**

- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 - Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 - Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 - Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 - Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 - Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 - Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
- Στίχ.** Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
- Στίχ.** Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Ἦχος β΄.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα
πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος,
βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ
ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ, δείκνυσιν
αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς, Ἴδε ὁ
λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν
ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος β΄.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα
πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος,
βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ
ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ, δείκνυσιν
αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς, Ἴδε ὁ
λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν
ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου
βαπτίζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος
παρουσία μαρτυρουμένου, ἔφριξαν
ὀρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ
οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὃν ὁ
Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠύδόκησα, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου
βαπτίζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος
παρουσία μαρτυρουμένου, ἔφριξαν
ὀρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ
οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὃν ὁ
Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠύδόκησα, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν
ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει
περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ
κλίνας οὐρανοῦς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς
τῷ πλαστουργῷ. Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ

ὕπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ
 Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα
 ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου
 μορφήν ἐνδύσασθαι, ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ
 Δεσπότη, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν
 ὑπὲρ ἡμῶν, σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ
 Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς,
 διὸ βοῶμέν σοι. Εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν. Ἦχος β' Βύζαντος.**

**Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ,
 συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων,
 ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ
 σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν
 φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Ευαγγελίου.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανοῦ, ἁγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου

δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας ! Α' Γενέσεως τὸ
Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-13).

**1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν**

2. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ
 ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς
 ἀβύσσου καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο
 ἐπάνω τοῦ ὕδατος

3. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ
 ἐγένετο φῶς

4. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ
 διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
 φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτοῦς

5. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν
 καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ
 ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ
 ἡμέρα μία

6. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς ἔγενηθήτω στερέωμα
 ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω
 διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ
 ὕδατος ἑκατέρωθεν καὶ ἐγένετο οὕτως

7. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα καὶ
 διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
 ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ

- στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
 ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος
- 8.** καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα
 οὐρανὸν καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν
 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ
 ἡμέρα δευτέρα
- 9.** καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ
 τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς
 συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ
 καὶ ἐγένετο οὕτω καὶ συνήχθη τὸ
 ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς
 συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ
- 10.** καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν
 καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων
 ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς
 ὅτι καλὸν
- 11.** καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ
 βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ
 γένος καὶ καθ' ὁμοίτητα καὶ ξύλον
 κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα
 αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς
 καὶ ἐγένετο οὕτως
- 12.** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
 σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'
 ὁμοίτητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν
 καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς
 ὅτι καλὸν
- 13.** Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο
 πρωΐ ἡμέρα τρίτη.

Τροπάριον Ἦχος πλ. α'.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχος α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχος β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχος γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχος δ'. Εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 2, 6-14).

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ. Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ. Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διςσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι πλήν, ἐάν, ἴδης μὲ ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως, ἐάν δὲ μὴ ἴδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν

οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Τροπᾶριον Ἦχος πλ. β.!

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, **ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι**, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Στίχος α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Στίχος β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Στίχος γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,

ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ
τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Στίχος δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ
τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ
Κύριος, τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ
τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Στίχος ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ
τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Τροπάριον
Ἦχος πλ. β'.

Ἄμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους
ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ
γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν
σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

ς'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 9-14).

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως
Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ
ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ
οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ
ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων. Πορευθεὶς,
λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ
ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ
καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ

ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν, Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνη ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας

τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, **τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.**

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

**Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου.**

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
(Κεφ. 9, 19-27).**

**Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων,
πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς
πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς
Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους
κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον,
ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς
ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ,
ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω
ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς
ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω,
τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως
τινάς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ**

γένωμαι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ
τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ
λαμβάνει τὸ βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα
καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος,
πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα
φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ
ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς
οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ
ἀέρα δέρων. Ἄλλ' ὑποπιάζω μου τὸ
σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις
κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα Ἦχος γ'.

**Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγαθόν.**

**Στίχ. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

**Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας
Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος**

Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ
 τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου,
 Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ
 Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς
 Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέως
 Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ
 Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ
 Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας
 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν
 βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
 λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐ
 τοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
 ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα φάραγξ
 πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς
 ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς
 εὐθεΐαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας,
 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις
 ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
 Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
 φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
 ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς
 μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν
 ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ·
 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
 λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
 ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν
 δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
 ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς

πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα συκοφαντήσητε μηδὲ διασεύσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ. οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. **Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθ' ἐξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου.**

Ὁ διάκονος:

Ἄμην.

**Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,

συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ **(πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,

Σαμουήλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
 πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
 εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ

Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Εξαιρέτως το Μεγαλυνάριον.
Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
κτίσις. Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ
παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα,
ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον
γένονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα
πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ
σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις
δόξα σοι.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ

ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πρόσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

Θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
 κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυναμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως

συνών, καὶ καταξίωσον τῆ κραταιᾶ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Ἀλληλούϊα.

ἢ

**Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
 Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
 ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
 προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
 καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
 σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τήν
 δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων
 σου μετασχεῖν μυστηρίων, **τήρισον** ἡμᾶς
 ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τήν ἡμέραν
 μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ.

**Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν,
 ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρα,
 προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ
 λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ ἡμεῖς
 ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα ἦχος πλ.
 δ΄.**

**Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ
 λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα**

σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβῶν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει δοῦλος τὸν Δεσπότην; **ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.**

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 35, 1-10).**

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου

ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου·
καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου,
καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες
ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα.

Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς
ὀλιγοψύχοις τῆ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ
φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν
ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς
ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται
ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν
ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς
ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα
μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὔδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ
ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν
διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ
ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις
ποιμνίων καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται
ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία
κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ
ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι
πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων,
οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ
εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ
πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ
συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ
ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών
μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς

αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν
αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη
καταλήψεται αὐτούς· **ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 55, 1-13).

**Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες
πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε
ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ
φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ
τιμῆς οἴνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε
ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος
ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου,
καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς
ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς
μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι
ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ
πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα
αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν
ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε,
ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ
ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε καταφεύξονται,
ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ
Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε
τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὕρισκιν αὐτόν,
ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν,
ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ**

ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται **Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 12, 3-6).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον Ἦχος γ'.

**Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Στίχ.** Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
(Κεφ. 10, 1-4).**

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικόν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικόν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· **Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά. Ἐν ὄσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, Καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος),
τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ
Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης
Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων
ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆ
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι
τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου
Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν
τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ
Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν

γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς
ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο
ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων
λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος,
καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον
εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ
ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν
καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς
ἁγιασμόν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς
καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι
τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ
μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν
ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῳ
ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ
ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ
ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς
ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν
εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν,
καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ
σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς
μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι
προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος
θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ
ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου
οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ
πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς
τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν
ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω,
ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ
ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι'
ὑδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ**

πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστάσεως
 ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου
 τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά
 σου φιλόανθρωπε Δέσποτα. Ῥᾶνον ἐφ'
 ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ
 τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ
 καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν
 δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν
 αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν
 εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι,
 καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε
 καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ,
 εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ σου
 Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα,
 τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ σοῦ Πνεύματι, **νῦν καὶ αἰεί,**
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ
Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν
Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς
μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.
Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου
Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε,
παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε,
ἀκατάληπτε. Δημιουργέ τῶν νοερῶν
οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ
ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ
ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κάμοι

τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς
 διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι
 τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ
 δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἢ παρ'
 ἔμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν,
 ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ
 κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ
 ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι
 ἀκατακρίτως βοᾷν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν,
 Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε Δέσποτα
 φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε
 Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ
 Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε,
 Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ
 Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ
 τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν,
 ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν
 ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν
 ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν
 ἐπέστη καιρός, καὶ χορὸς ἀγίων
 ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ
 ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἢ
 χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει
 περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε.
 Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ
 κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται.
 Σήμερον ἢ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι
 τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ
 φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς
 λάμπσεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι.
 Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης

τῆ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι.
 Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου
 πλάσματος βουλῆ χειροθετεῖται.
 Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ
 Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμω
 παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς
 συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου
 νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῆ τοῦ
 Κυρίου παρουσία. Σήμερον ρεῖθροις
 μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται.
 Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα
 τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται.
 Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς
 ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος
 καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν
 ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς
 γλυκύτητα μεταποιεῖται τῆ τοῦ Κυρίου
 παρουσία. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου
 ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ
 διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους
 ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς
 θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ
 ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῆ
 ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον
 λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν.
 Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν
 ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη
 ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω
 συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω
 συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ
 μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις

ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ
 βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς
 ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινῆς
 τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ
 τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον
 Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ
 Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος.
 Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου
 χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος
 εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε
 ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ
 ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ
 ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος,
 σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ
 εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης
 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἴδει περιστερᾶς
 κατερχόμενον, καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ
 Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν
 τὸν Ἄορατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην
 σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου
 μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν
 σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν
 ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν
 παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν
 πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
 ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς
 θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ
 τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ

βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ
κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κάγῳ ὁ
ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος σου, τὰ
μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου
διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν
κατανύξει βοῶ σοι·

**Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει
γεγονωτέρα φωνῆ.**

**Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου, καὶ οὐδεις λόγος** ἐξαρκέσει πρὸς
ῥυμνον τῶν θαυμασίων σου (**ἐκ γ'**). Σὺ γὰρ
βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει
συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῆ προνοίᾳ
διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων
στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας,
τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ
νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος,
σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ
ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ
φρίπτουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ
πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν
ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα
ἐξέχεας· Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ
λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν, Ἀρχαγγέλων χοροὶ
σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα
Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ
κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ

τῆς ἀπροσίτου σου δόξης
 κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν
 ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ
 ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν
 δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
 γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δεσπότη, διὰ
 σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ
 τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος
 τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας
 ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν,
 κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν
 εὐεργεσίαν, τάς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς
 ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας
 μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις
 ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ
 Ἰορδάνια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν
 καταπέμψας τὸ Πανάγιον σοῦ Πνεῦμα,
 καὶ τάς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε
 ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.
 Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο
 καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου
 σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ
 τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
 ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ
 Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας
 πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων
 λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον,
 δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις
 δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος

πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι
 καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς
 καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
 ἰατροίαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων,
 πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ
 εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ
 Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν
 παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας.
 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος
 κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν.
 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης
 ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ,
 διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων· Σὺ
 εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν
 ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ
 χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα
 τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ
 Ἥλιου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς
 πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν,
 Δεσπότα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ
 Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. **(ἐκ γ')** Δὸς πᾶσι,
 τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν,
 τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν.
 Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου,
 τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. **(ἐκ γ')** Καὶ
 φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν
 εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν
 πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι
 αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ
 ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ

Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα
σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον
Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ
ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ
παρόν:**

Τροπάριον Ἦχος α' τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις·
τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ
προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν
ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει
περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός,
καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. **(γ).**

Κοντάκιον Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ
φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης
τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

**Καὶ ραντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ
ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ,**

**ψάλλει ὁ ἀχορὸς ἀργῶς τὸ παρὸν
τροπάριον ἐκ τῆς η' ὠδῆς τοῦ πεζοῦ
κανόνος εἰς ἦχον β'.**

Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ
γένονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις. Ὁ
Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος
Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου' τὸ Πνεῦμα
συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ ὄν εὐλογοῦσι Λαοί,
καὶ ὑπερουσοῦσιν, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἢ
τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις,
τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἢ φωνὴ
προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν
ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει
περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

**Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ
ὑδατος ψάλων το Κοντάκιον (Ἰῆχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον)**

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

**Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν
τὸ πάρον Ἰδιόμελον εἰς Ἰῆχον πλ. β'.**

**Ἄνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς
 τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ
 τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος
 ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν
 καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος
 καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ
 τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν
 δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
 Ἄντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης
 ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος,
 τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως
 ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

**Εἶτα ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,
 καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται
 τελεία Ἀπόλυσις.**

ἦχος β'

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς).**

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου
 βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν
 ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
 Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
 Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
 τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων
 ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,

προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.